

За паритѣ ли, или за топлотата, съ която се отнесохъ къмъ него.

— Вземи, вземи, — настояхъ азъ. Съ тия пари ще купишъ две стомни...

Но то не посегна къмъ паритѣ. Измѣри ме само съ своя плахъ, изуменъ погледъ и писна отново...

— Не искашъ ли? Тогава, азъ ще ти купя нова стомна. И по-хубава, и по-голѣма...

Вмѣсто да се утѣши, то ми тласна ржката, разтрепера се цѣло, като че ли го люлѣяха вѣтрове отъ всички срани, и ми тросна укорно въ очитѣ.

— Мама пакъ ще ме бие!...

Жена ми се насълзи, улови детето за ржцетѣ и го целуна.

— Ела съ насъ. Ние ще кажемъ на мама ти, че ти си паднало и си счупило стомната, безъ да искашъ.

Детето се спрѣ, изгледа и двама ни съ още по-голѣмо недоумѣние и натърти:

— Тя... тя пакъ ще ме бие... И, безъ да продума повече, ритна счупената стомна и съ ревъ се затича къмъ полето.

Насълзени, ние дълго гледахме клетото дете...

А деня бѣше тъй хубавъ, и толкова мили бѣха децата отъ селото!...

С. Чилингировъ.

СКЖПИТЪ ЯИЦА

Богатъ търговецъ пристигналъ въ единъ хотелъ и поржчалъ веднага да му сварятъ десетъ яйца. Когато тѣ били готови, той получилъ телеграма. Викали го въ съседния градъ по нѣкаква бърза работа. Търговецътъ веднага отпжтувалъ, безъ да заплати яйцата. Минали цѣли десетъ години. Единъ день работата му пакъ го докарала въ сжщия хотелъ. Той съобщилъ на стопанина, че не идва за пръвъ пжтъ тука и че има да му плаща десетъ яйца.

Тѣ сж записани на смѣтката ти, отговорилъ хотелжията, само че скжло ще струватъ.

— Колкото и да сж скжпи, все ще имамъ пари да заплатя 10 яйца, възразилъ насмѣшливо търговецътъ.